

תת"ע (חדרה) 10150-05-23 - מדינת ישראל נ' שרים אגבאריה

תת"ע (חדרה) 10150-05-23 - מדינת ישראל נ' שרים אגבאריהשלום חדרה

תת"ע (חדרה) 10150-05-23

מדינת ישראל

נגד

שרים אגבאריה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[23.06.2024]

כבוד השופטת סיגל דבורי

החלטה

1. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה מיום 15.02.2023 של נהיגה ברכב ללא מלווה, בהיותו נהג חדש, בניגוד לסעיף 12 א (ד) (1) לפקודת התעבורה וכפועל יוצא - נהיגה ברכב ללא ביטוח בתוקף.
2. ביום 06.06.23 נשפט המבקש בהעדר התייצבות לדין ונגזרו עליו עונש של 3 חודשי פסילה בפועל (פסילת המינימום המחויבת בחוק), 3 חודשי פסילה מותנית למשך 3 שנים וקנס כספי בסך 1,500 ₪.
3. לטענת המבקש לא קיבל זימון לדין וכי ידע אודות המשפט רק מקבלת פסק הדין, לאחר שנדון בהיעדרו. עוד נטען כי מאישור המסירה הסרוק לנט המשפט עולה כי דבר הדואר חזר מסיבת "לא ידוע במען" וכי החתימה המופיעה על גבי אישור המסירה אינה חתימת המבקש.
4. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, בהתבסס על העובדה כי הזימון נמסר במעמד ביצוע האכיפה, נושא את חתימת המבקש וכי אין בטיעוני המבקש כדי להצביע על עיוות דין או פגם בחזקת המסירה כדין.
5. לאחר ששקלתי את טענות בצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
6. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ) קובע, כהאי לישנא: "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנדון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין בבקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".
7. בקשה זו הוגשה בחלוף עשרה חודשים מעת מתן פסק הדין ובהעדר הסכמת תובע. טעם דיוני זה שומט את הקרקע לביטול פסק הדין.
7. יתרה מכך - מן ההיבט המהותי - על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדין מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם")).

לעניין אי התייצבות לדין - הרי שאין בעמדת המבקש כדי לסתור את חזקת המסירה כדין ואף אין בטענותיו כל התייחסות, כאמור, לזימון עליו הוא חתום ואשר נמסר לידיו במעמד ביצוע האכיפה. המדובר בעבירה מסוג הזמנה לדין בה מקבל מבצע העבירה זימון מידי לדין הנושא תאריך ושעה. לא הייתה כל דחייה של הדין או שינוי מועד. הדין התקיים במועדו ואילו המבקש לא התייצב. על כן נדון בהיעדרו.

לעניין חשש מעיוות דין - יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007): "המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7). ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוות דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ענין 'סאלם'). טענותיו של המבקש אינן מצביעות על פוטנציאל ממשי כנדרש ולמעשה כלל לא נטענה טענה לגופו של ענין. הטענה לפיה החתימה אינה חתימתו איננה רלוונטית עת נמסרה לו ההזמנה לדין ישירות לידיו בהיותו הנהג ברכב, באופן בלתי אמצעי מידי השוטר מבצע האכיפה, כאמור.

8. יצוין כי מידת העונש שהוטל על המבקש הינה מידתית ואף מקלה בהינתן כי הינה המינימלית המחוייבת על פי חוק.

9. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית. עיכוב הביצוע - בטל. ניתנה בזה אורכה לתשלום הקנס עד יום 23.09.24.

ניתנה היום, י"ז סיוון תשפ"ד, 23 יוני 2024, בהעדר הצדדים.